

NEVAINĪBAS TĒRPS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Tim. 3:16, 17; Lūk. 21:36; 1. Moz. 2:20-25; 2:15-17; 3:6-11, 21

ATMIŅAS PANTS:

„Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.” 1. Moz. 1:27

Kā jau uzzinājām, Lucifera atkrišana skāra ne tikai Debesis. Viņš savas blēdības un krāpšanu atnesa arī uz Zemi. Ir jābrīnās, cik veiksmīgi viņam ir izdevies sagrozīt visneapšaubāmākās patiesības un likt miljoniem noticēt tieši pretējam.

Piemēram, radīšana ir tik nepārprotama: cilvēka sākums ir „barības ķēdes” augšgalā. Viņš tika radīts „pēc Dieva līdzības” vienā acumirkli. Šī līdzība nebija tāda, kas būtu attīstījies dabīgos procesos miljardiem gadu. Evolūcija māca pretējo – ka cilvēce ir sākusies no viszemākā līmeņa (kā mikrobi) un acīmredzot caur brutāliem vardarbības un nāves procesiem ir izlauzusi sev ceļu uz barības ķēdes augšgalu. Turpretī Raksti māca, ka cilvēki sākušies augšgalā, pēc Dieva līdzības, bet grēka dēļ ir sākusies nepārtraukta lejupslīde.

Šonedēļ, izmantojot apgērba simboliku, kas parādās 1. Mozus grāmatā, mēs ieskatīsimies, kā šis pagrimums ir sācies un kāds ir tā vienīgais risinājums.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 16. aprīlī.

PIRMĀS DIENAS

Pārlasi 1. Mozus pirmās divas nodaļas. Mēģini iztēloties, kāda izskatījās mūsu planēta tikko pēc radīšanas, kad to vēl nebija samaitājis grēks. Kādas acīmredzamas atšķirības pastāv starp mūsdienu pasauli un pasauli toreiz? _____

Ādams un Ieva tika ielikti vidē, kuru mēs neesam spējīgi iztēloties, – ārkārtīgi skaistas mājas krāšņā dārzā ar dzīvniekiem un citām radībām kā uzticamiem draugiem. Viņi tiksmīnājās par iespaidīgo ainavu – smaržīgajām puķēm, putniem un dzīvniekiem, par Dieva mīlestību un par mīlestību savā starpā. Ne viņi gribēja, ne arī viņiem vajadzēja kaut ko vairāk. Viņi rūpējās par dārzu, kā Radītājs to viņiem bija lūdzis. Ādams un Ieva noteikti ar nepacietību gaidīja Meistara apciemojumus, kad tie kopā pastaigājās pa dārzu un aktīvi sarunājās ar Viņu. Tie zināja, ka Viņš tos mīl, un atgriezeniskā mīlestība pret Viņu ar katru dienu pieauga.

Pasaulē, kura nepazīna grēku un samaitāšanu, Ādama un Ievas savienība ar savu Radītāju un Meistaru attīstījās un pieauga šajos ikdienas lolotajos satikšanās brīžos. Kādas ir iespējas būt līdzīgās attiecībās ar savu Radītāju šajā pasaulē, kuru jau tik ilgi ir bojājis grēks? Skat. 2. Tim. 3:16, 17; Lūk. 21:36; Mat. 6:25 -34; Jāņa 17:3.

Ādams un Ieva satikās ar Kungu vaigu vaigā. Mums šādas privilēģijas nav. Tomēr mums ir privilēģija dzīvot pastāvīgā savienībā ar to pašu Dievu, ar kuru dzīvoja Ādams un Ieva. Protams, ir ielauzies grēks, bet caur Jēzu, kurš ir savienojis Debesis un zemi ar tādām saitēm, kuras nav iespējams pārraut, mums ir sagādāta iespēja dzīvot tik tuvās attiecībās ar Radītāju, cik vien tas tagad ir iespējams.

Cik cieša un tuva ir tava staigāšana ar Dievu? Apsverot savu atbildi, pajautā sev, kas ir tas, kas stiprina šo tuvību un kas to izjauc? Kādi lēmumi tev ir jāpieņem, ja tu gribi būt ciešākās attiecībās ar savu Kungu? _____

KAILI, BET NE NOKAUNĒJUŠIES

Mums, kam pasaules, realitātes un visa cita uztveri ir izfiltrējis, sabojājis un izkropļojis grēks, ir grūti iztēloties Ādama un Ievas morālo stāvokli Ēdenē. Viņi bija cilvēki, kas nepazīna sāpes, ciešanas, blēdības, nodevību, nāvi, zaudējumus un kaunu, īpaši pret pretējo dzimumu (kas, iespējams, ir galvenais, no kā kautrējas cilvēki pasaulē, kas ir tik dziļi iegrimusi grēkā kā mūsdienās).

Izlasī 1. Moz. 2:20-25. Kāda veida tuvas attiecības un intimitāte starp Ādamu un Ievu ir atklāta šajos pantos? _____

Ādams un Ieva kā „viena miesa” (skat. 1.Moz. 2:24) bija tuvās attiecībās ne tikai ar Dievu, bet arī viens ar otru. Šī Rakstu vieta ir ļoti skaidra, bez kādām divdomībām: viņi bija kaili, bet ne nokaunējušies (25. p.). Kāds šķīstums un nevainība!

„Bezgrēcīgajam pārim nebija mākslīgi darinātu drēbju; viņus ietērpa gaismas un godības apsegs, kādu nēsā eņģeļi. Kamēr tie paklausīja Dievam, šis gaismas tērps viņiem netika atņemts.” E. Vaita „Sentēvi un pravieši”, 46.lpp.

Mums nav precīzi pateikts, kā šī gaisma izskatījās, kā tā darbojas, kāds bija tās mērķis. Zināms tikai tas, ka pat ar to viņi vēl joprojām tika uzskatīti „kaili”. Fakts, ka viņi nebija nokaunējušies, droši vien nozīmē, ka šis gaismas apsegs pilnībā nenosedza viņu kailumu, bet bezgrēcīgajā vidē tam nebija nekādas nozīmes, jo kauns vienkārši neeksistēja.

Zināmā mērā uzsvars uz kailumu, šķiet, atklāj fizisku tuvumu, ko baudīja bezgrēcīgais pāris. Starp viņiem valdīja atvērtība, pilnīga atklātība, nevainība pār viņiem pašiem un visu, ko viņi darīja, ko ļāva šī lietu kārtība. Viņi dzīvoja pilnīgā godīgumā, atvērtībā un brīvībā viens otra un Dieva priekšā. Galu galā viss notika tā, kā Kungs to bija iekārtojis. Tam gan vajadzēja būt jauki!

Cik atvērta un caurspīdīga ir tava personīgā dzīve? Vai arī tu pastāvīgi kaut ko slēp, nogriežot morālus stūrus un nomaskējot sevi ar apmetņiem, kas neatklāj lietu patieso stāvokli (skat. Mat. 10:26)? Ja tā, kādus savas dzīves aspektus tev vajadzētu sākt mainīt? _____

PĀRBAUDĪJUMS

Pagājušajā nedēļā mēs runājām par kādu izšķirošu patiesību: par brīvību, ko Dievs piešķir visām morālām būtnēm. Bez šīs morālās brīvības viņi varētu būt spējīgi rīkoties „morāli pareizi”. Gluži tāpat kā mājas signalizācija, kas pasargā cilvēkus no noziegumiem, rikojas „morāli”, tomēr kurš gan dēvētu pašu signalizāciju par morālu? Arī tad, ja dzīva būtne, kurai nav izvēles brīvības, dara pareizas lietas, to nesauc par morālu. Tikai brīvas būtnes var būt morālas.

Ādamam un Ievai bija jāiztur neliels pārbaudījums, lai redzētu, vai viņi, esot brīvi, paklausīs Kungam. Tas zināmā mērā bija šo brīvo radījumu pārbaudes laiks. Brīvība nozīmē tikai vienu – brīvību, un viņiem bija jāpierāda, ka viņi savu brīvību izlietos pareizi.

Izlasi 1. Moz. 2:15-17, pārbaudījumu, kas tika dots Ādamam (un Ievai). Padomājiet par vidi, kurā tika dots šis pārbaudījums. Vai šīs vides dēļ viņu pārkāpums bija vēl rupjāks? Kāpēc? _____

Izlasi 1. Moz. 3:1-4. Pievērs uzmanību tam, ko sātans teica Ievai. Kādu patiesību viņš iepina savos melos? _____

Interesanti, ka tas bija gan laba, gan ļauna atziņas koks. Dievs taču negribēja atturēt Ādamu un Ievu no labā. Visa pasaule, ko Dievs bija radījis, ieskaitot viņus pašus, bija laba, pat „ļoti laba” (1. Moz. 1:31). Tātad Kungs gribēja aiztaupīt viņiem ļaunā atziņu.

To taču nav grūti saprast, vai ne? Kurš vecāks pat mūsu kritušajā pasaulē negribētu pasargāt savu bērnu no ļaunā atziņas? Cik daudz vairāk tad Dievs gribēja pasargāt Ādamu un Ievu no ļauna, no šīs vienas atziņas, kas liktu viņiem zaudēt savu gaismas apģērbu un iepazīt kaunu, ciešanas un nāvi?

Ļaunums ne vienmēr nāk kļiedzošā veidā, ko būtu viegli pamanīt un konstatēt, lai varētu no tā izvairīties (galu galā, cik daudz cilvēku ir sērījveida slepkavas un tamlīdzīgi?). Tomēr ļaunums mēdz atklāties ļoti izsmalcināti. Kā tas notiek? Kā mēs varam iemācīties identificēt šīs ļaunuma formas un pasargāt sevi no tām? _____

JAUNS APĢĒRBS

Kā mēs visi zinām, Ādams un Ieva neizturēja pat tik vienkāršu pārbaudījumu kā šis. Seku nosaukšana par traģiskām būtu, protams, visatturīgākais izteikums cilvēces vēsturē. Vārds „traģisks” ir ļoti vājš apzīmējums mūsu pirmvecāku nepaklausības šausmīgajām sekām.

Izlasi 1. Moz. 3:6-11. Kas bija pirmais, kas notika ar Ādamu un Ievu pēc grēkākrišanas (ko arī sātans 5. pantā teica, ka tas notiks), un ko tas nozīmē? Ko tas izsaka, kādas bija pārkāpuma sekas? _____

Viņu acis tika atvērtas – tieši tā, kā sātans bija teicis, vienīgi tagad viņi pasauli un realitāti redzēja citādu nekā jebkad iepriekš. Kailuma tēma vijas cauri visiem šiem pantiem. Tas ir galvenais motīvs šajā Rakstu daļā. Kailuma tēmā ir izteikts viss – gan viņu nevainības zaudējums, gan pārkāpums, gan jaunās attiecības ar Dievu un savā starpā.

Ievērojiet arī Kunga jautājumu: „Kas tev ir teicis, ka tu esi kails?” (11.p.) Tas izsaka, ka nevainības stāvokli viņi nekad nebija apzinājušies savu kailumu, ka tas viņiem likās dabīgi, tā, kā jābūt, un tāpēc viņi par to vispār neaizdomājās. Tagad viņi domāja ne tikai par to. Viņus pārņēma kauns, ko radīja kailums.

Ko izsaka Ādama un Ievas reakcija uz savu kailumu? _____

Iedomājieties Ādamu un Ievu, paslēpušos aiz krūmiem, raugoties vienam uz otru ar atvērtām mutēm un cenšoties apsegt sevi Kunga priekšā. Aplūkojot iespējamās apsegu variantus, viņi droši vien nolēma, ka vīģu lapas ir vispiemērotākās. Šeit mēs sastopam pirmo mēģinājumu izglābt sevi ar darbiem, cilvēka centienus atrisināt grēka problēmu pašam. Tik aizkustinoši kā toreiz mūsdienās šie centieni vairs nav.

DZĪVNIĒKU ĀDAS

„Un Dievs Tas Kungs darīja cilvēkam un viņa sievai drānas no ādām un tajās iegērbta viņus.” 1. Moz. 3:21

Vakar mēs aplūkojām Ādama un Ievas reakciju uz savu grēku. Šodien iepazīsimies ar Dieva atbildi. Augstāk citētajā Bībeles pantā mēs zināmā mērā sastopamies ar simbolos ietvertu evaņģēlija vēsti.

Vispirms mēs redzam, ka Ādama un Ievas vīgu apģērbs nebija derīgs. Ja tas būtu bijis derīgs, tad nebūtu vajadzības nogalināt nevainīgus dzīvniekus, lai apģērbtu kritušo pāri. Tieši tāpat visas mūsu pūles, lai ievērotu likumu tik labi, ka tas nodrošinātu glābšanu, ir nederīgas. Ja tas tā būtu, tad Kristus nevajadzētu mūsu dēļ mirt. Tieši tāpat kā vīgu lapas nebūtu maksājušas tik dārgi un pasākums nebūtu tik bēdīgs kā nevainīgu dzīvnieku nāve, tā arī mūsu darbi būtu lētāki nekā Jēzus nāve. Ne mūsu darbi, ne vīgu lapas nevar būt pietiekamas. Tieši tāpēc Jēzum bija jāmirst mūsu dēļ. Tieši tāpēc vajadzēja nogalināt nevainīgus dzīvniekus. Citas izejas nebija (Gal. 3:21; Rom. 3:21-28).

Otrkārt, kāda ir galvenā atšķirība starp vīgu lapām un dzīvnieku ādām? Kas neizbēgami nāk līdzī pēdējam, bet nav pie pirmā? Protams, atbilde ir asinis. No tā vien mums vajadzētu ieraudzīt, kā evaņģēlijs atklājas 1. Moz. 3:21 (skat. arī 3. Moz. 17:11; Atkl. 12:11; 1. Pēt. 1:18, 19; Ebr. 9:22).

Treškārt, liekas, ka visvairāk izsakošā panta daļa ir pēdējā, kurā sacīts: „(Viņš) iegērbta viņus.” (1. Moz. 3:21) Ebrejiem bija skaidrs: Kungs bija tas, kurš iegērbta Ādamu un Ievu ādās. Tā bija Viņa rīcība – tas, ko Viņš darīja viņu labā, lai apsegtu kailuma kaunu. Kā mēs vakar redzējām, kailuma motīvā atklājās viņu grēka tūlītējās sekas. Tomēr Dievs pats atrisina problēmu, apģērbjot viņus drēbēs, kas darinātas no nevainīgiem dzīvniekiem, kuri bija jānogalina. Pantā sacīts tikai tas, ka „ādas” sedza viņus. Tajā nav sacīts, kādas. Taču to nebūtu grūti uzminēt, vai ne (skat. 1. Moz. 22:8, Jāņa 1:36, 3:16)?

Tādējādi Kungs jau no paša sākuma atklāja glābšanas plānu. Lai arī cik šausmīgs bija Ādama un Ievas grēks, tas tomēr nebija lielāks par Dieva žēlastību izglābt viņus no tā. To mēs nekad nedrīkstam aizmirst.

Pārdomā brīnišķīgo apsolījumu par glābšanu ticībā Jēzum. Pārdomā apsolījumu, ka pestīšana ir atrodamā tajā, ko Viņš mūsu labā ir izdarījis, nevis tajā, ko mēs paši savā labā jebkad varētu paveikt. Kā tu vari iemācīties padarīt evaņģēlija apsolījumu, Kristus taisnību, par savu personīgo apģērbu, par centru un pamatu savai dzīvei un staigāšanai ar Kungu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši” nodaļas „Radišana”, „Kārdināšana un krišana” un „Atpestīšanas plāns”, 44.–70. lpp.

„Baltais nevainības tērps bija mugurā mūsu pirmajiem vecākiem, kad Dievs viņus ielika svētajā Ēdenē. (..) Cilvēks nevar izgudrot neko, kas varētu aizstāt šo zaudēto nevainības tērpu. (..) Tikai apsegs, ko pats Kristus ir nodrošinājis, var sagatavot nākt mūs Dieva klātbūtnē. Šo apsegu, savas taisnības tērpu, Kristus apliks ikvienai nožēlojošai, ticošai dvēselei. (..) Šajā tērpā, kas gatavots Debesu austuvē, nav neviena cilvēka darināta pavadiena. Kristus savā cilvēcībā parādīja pilnīgu raksturu, un šo raksturu Viņš piedāvā arī mums.” E. Vaita „Maranata”, 78. lpp.

„Kungs Jēzus Kristus ir sagatavojis apsegu, savas taisnības tērpu, kas tiks uzvilts ikvienai nožēlojošai, ticošai dvēselei, kas ticībā to pieņems. (..) Tad, kad Kungs raugās uz ticošo grēcinieku, viņš redz, ka viņu apsedz nevis viēģes lapas, bet Viņa paša taisnības tērps.” E. Vaita „Advent Review and Sabbath Herald”, 1898. gada 15. nov.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi 1. Moz. 3:6. Pa kādiem ceļiem velns bija spējīgs iekļūt Ievas dvēselē, kas deva viņam panākumus, cenšoties panākt viņas krišanu? Kā šie paši kanāli kalpo viņam vēl šodien?

2. Pārdomā kailuma tēmas uzsvaru Ēdenes stāstā. Kā vēl šī doma palīdz mums izprast, kas tur notika?

3. Izlasi abus E. Vaitas citātus piektdienas pētījumiem. Kā šajos vārdos ir atklāta evaņģēlija brīnišķīgā patiesība?

4. Izlasi Ebr. 5:14: „Bet pilngadīgiem pienākas cieta barība, tiem, kam ir piedzīvojumi un kam prāti vingrināti izšķirt labu un ļaunu.” Pārdomā vairāk visu ļaunuma jautājumu. Ko mēs saprotam ar jēdzienu ‘ļauns’? Vai tas ir kas tāds, kas ir vienmēr absolūts un nemainīgs? Vai arī tas ir aptuvens jēdziens – ko vienā kultūrā uzskata par ļaunu, citās var uzskatīt par labu, vai arī tas, ko reiz kādā kultūrā uzskatīja par ļaunu, tagad tāds vairs nav? Cik daudz pati kultūra ietekmē mūsu uzskatus par to, kas ir un kas nav ļauns? Kā mums vajadzētu saprast Jes. 5:20: „Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, kas tumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību, kas rūgtu dēvē par saldu un saldu par rūgtu!”?